

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญ ที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

นโยบายเร่งด่วนในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศตามยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนตามกรอบนโยบายของรัฐบาลนั้น ครอบคลุมถึงเรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งได้รับจากการท่องเที่ยวไทยนั้นจัดอยู่ในอันดับหนึ่งของภูมิภาคอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 โดยในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ยังคงยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา รวมทั้งสร้างสมดุลในการพัฒนาทุกมิติ ทิศทางการพัฒนาประเทศจึงได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์บนฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554: ฉ-ช; สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2554: 2)

การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศตามยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนตามกรอบนโยบายของรัฐบาลนั้น หากพิจารณาถึงศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย พบว่า ไทยเป็นประเทศหนึ่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูง เนื่องจากมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่อุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลาย ทั้งในด้านแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติซึ่งสร้างความประทับใจในเรื่องความสวยงาม ความเป็นธรรมชาติ มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อันแสดงถึงอารยธรรมของคนและท้องถิ่น มีขนบธรรมเนียม ประเพณี และกิจกรรมท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายและคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ในแต่ละพื้นที่ สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้เป็นอย่างมาก ทำให้การท่องเที่ยวของไทยเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ อัตราการเจริญเติบโตของการท่องเที่ยวไทยในช่วงปี 2548-2553 เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 7.51 (กรมการท่องเที่ยว, 2554: 1) จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

จาก 11.51 ล้านคน ในปี 2548 เป็น 15.84 ล้านคนในปี 2553 แสดงให้เห็นว่า ในระยะเวลาเกือบ 10 ปีที่ผ่านมานักท่องเที่ยวให้ความสนใจเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง

เป้าหมายสำคัญของการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยนั้นให้ความสำคัญในเรื่องทรัพยากรการท่องเที่ยว การตลาดการท่องเที่ยว กลไกในการบริหารจัดการ และบุคลากรทางการท่องเที่ยว ซึ่งควรเป็นไปอย่างสมดุลย์ ภายใต้แนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, มปป.: 3) นอกจากนั้น ความยั่งยืนของทรัพยากรการท่องเที่ยว (sustainable resource) เป็นเรื่องสำคัญในเบื้องต้นที่ควรคำนึงถึง ซึ่งที่ผ่านมาพบว่าแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมากของไทยมีการปล่อยปละละเลย ทำให้ทรัพยากรการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เกิดสภาพเสื่อมโทรม เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม เกิดผลกระทบต่อภาวะโลกร้อน รวมถึงไม่สร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยว ตัวอย่างที่ชัดเจนเช่น ตลาดน้ำดำเนินสะดวกในจังหวัดราชบุรี ซึ่งปัจจุบันมีผู้ประกอบการบางรายนำเรือยนต์มาให้บริการแก่นักท่องเที่ยว อันเป็นการทำลายสภาพธรรมชาติและก่อให้เกิดมลภาวะในแหล่งท่องเที่ยว ปัญหาจำนวนนักท่องเที่ยวที่แออัดจนเกินไปของตลาดอัมพวา ก็เช่นเดียวกัน ในเรื่องนี้ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548: 19-20) ได้กล่าวถึงมิติสำคัญของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนไว้ว่า ควรมีการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม การสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว และสร้างการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ให้แก่ชุมชนและท้องถิ่น

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงเกี่ยวกับศักยภาพของการพัฒนาไปสู่แหล่งท่องเที่ยวระดับโลกที่มีความยั่งยืน เช่น การศึกษาในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต (มนัส ชัยสวัสดิ์ และคณะ, 2553: vii) พบว่า จังหวัดภูเก็ตสามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ แต่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขในประเด็นต่างๆ โดยเฉพาะปัญหาในเรื่องการบริหารจัดการที่ไม่เป็นไปตามกติกาที่ตั้งไว้ ผลจากการศึกษาของบุษบา สิทธิการ และคณะ (2544: 4-5) ที่ศึกษาเรื่อง การจัดการการท่องเที่ยวชุมชนบ้านแม่กลางหลวง ดอยอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่ ที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า ชาวบ้านมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในรูปแบบของผู้ประกอบการที่ได้รับผลประโยชน์ แต่ปัญหาการท่องเที่ยวที่ผ่านมาเกิดจากการจัดการ และผลจากการศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาตลาดกระทุ้มแบนจังหวัดสมุทรสาครให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (นิวัติ มาตะราช, 2551: ก) พบว่าศักยภาพของตลาดกระทุ้มแบนในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ระดับมากทุกด้าน โดยเฉพาะด้านองค์กรที่รับผิดชอบการบริหารจัดการ ผลจากการวิจัยแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศไทยดังกล่าวนี้ สะท้อนให้เห็นว่า ประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว บางแห่งมีความพร้อมด้านศักยภาพค่อนข้างมาก แต่ปัญหาที่พบส่วนใหญ่คือเรื่องของการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ข้อค้นพบจากการศึกษาเหล่านี้ชี้ให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า

สภาพการณ์การท่องเที่ยวของไทยยังต้องการพัฒนาเพื่อให้ได้มาตรฐานสากลต่อไป นอกจากนี้ ผลจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับรูปแบบ (Model) กิจกรรมการท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์ เส้นทางกาญจนบุรี-ทวาย ยังไม่พบการวิจัยในประเด็นนี้ ในขณะที่ประเทศไทยได้ร่วมเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน

เพื่อยกระดับการท่องเที่ยวของไทยให้ได้มาตรฐาน ยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวของไทย พ.ศ. 2555-2559 จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ มีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวในระดับโลก สามารถสร้างรายได้และกระจายรายได้ โดยคำนึงถึงความเป็นธรรม สมดุล และยั่งยืน โดยกำหนดยุทธศาสตร์ไว้ 5 ยุทธศาสตร์คือ 1) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว 2) การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน 3) การพัฒนาสินค้า บริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว 4) การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยวและ และ 5) การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554: 1-2, 25-26)

นอกจากนี้ องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization, 2003 อ้างถึงใน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2552: 8; สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2554: 14-15) ระบุว่า การท่องเที่ยวของโลกในศตวรรษที่ 21 ใช้หลักของแผนแม่บทของโลก (Agenda 21) เป็นกรอบในการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยคำนึงถึงหลัก 4 ประการคือ 1) การดำเนินกิจการการท่องเที่ยวในขอบเขตที่ชุมชนจะมีได้ ทั้งในเรื่องธรรมชาติ ชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน 2) การตระหนักในกิจกรรมการท่องเที่ยวที่จะมีผลกระทบต่อชุมชน ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนอันเป็นเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่น 3) การมีส่วนร่วมของเจ้าบ้านและผู้มาเยือนต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว 4) การรื้อยประสานความจำเป็นต่อการพัฒนาทางเลือกของชุมชนและกำหนดแผนงานทางเศรษฐกิจ การดำรงอยู่ของชุมชน และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ข้อมูลของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยพบว่า ประเทศไทยมีทรัพยากรการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Cultural resources) มากเป็นอันดับ 3 ของภูมิภาคเอเชีย (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2552: 8)

ในยุทธศาสตร์การวิจัย พ.ศ. 2555-2559 กลุ่มภาคกลาง (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2554: 5, 8) ได้แบ่งกลุ่มภาคกลางตอนล่างออกเป็น 13 จังหวัด รวม 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 3 ประกอบไปด้วยจังหวัดราชบุรี สุพรรณบุรี นครปฐม และกาญจนบุรี โดยระบุว่า ภาคกลางเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในเชิงภูมิศาสตร์ของประเทศ เนื่องจากมีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม เอื้ออำนวยให้มีการเดินทางอย่างทั่วถึง สามารถเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมได้โดยสะดวกทั้งทางน้ำและทางบก มีแหล่งทรัพยากรที่มีความหลากหลายและอุดมสมบูรณ์ ทำให้กลุ่มจังหวัดภาคกลางเป็น

ศูนย์กลางการผลิตทางการเกษตร ปศุสัตว์และการประมงที่สำคัญ ความคล่องตัวด้านการคมนาคม และการที่ภาคกลางเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ ทำให้เกิดการเคลื่อนย้าย ประชากรมาประกอบอาชีพและสร้างครอบครัว ซึ่งได้นำวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของตนเข้ามาในพื้นที่ด้วย ด้วยความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรมดังกล่าวทำให้ภาคกลางเป็นภูมิภาคที่มีผู้ให้ความสนใจในประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมท้องถิ่น สังคม และวิถีชีวิตที่มีเอกลักษณ์

จากกรอบแผนแม่บทการจัดการการท่องเที่ยวและข้อมูลทางการท่องเที่ยวดังกล่าวข้างต้น และลักษณะของพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง ตลอดจนเพื่อให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวของไทย พ.ศ. 2555-2559 ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจการนำลักษณะของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เป็นจุดแข็งของประเทศไทย มาบูรณาการกับการท่องเที่ยวเชิงเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาเป็นการท่องเที่ยวที่มีพื้นฐานเดิมจากการท่องเที่ยวทั้ง 2 ลักษณะนี้มาทำการศึกษา ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็น “การท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์” ซึ่งการท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์นี้มีลักษณะสอดคล้องกับแผนแม่บทของโลก Agenda 21 ตามกรอบในการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทั้ง 4 ประการดังกล่าวข้างต้น โดยเลือกพื้นที่ศึกษาบริเวณเส้นทางกาญจนบุรี-ทวาย หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า ทวาย-กาญจนบุรี (Tavoy-Kanchanburi Route) ซึ่งนับเป็นเส้นทางเศรษฐกิจสำคัญเส้นทางหนึ่งของภูมิภาคตะวันตกของไทยที่เป็นประตูเชื่อมโยงสู่เพื่อนบ้านอาเซียน แม้ว่ากาญจนบุรีจะมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอยู่มาก แต่เนื่องจากกาญจนบุรีมีผู้คนหลายชนเผ่าอาศัยอยู่ โดยเฉพาะตลอดเส้นทางกาญจนบุรีสู่เส้นทางทวาย มีแหล่งท่องเที่ยวสำคัญซึ่งยังคงไว้ซึ่งความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ แสดงถึงเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของกลุ่มชนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี การศึกษารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์ เส้นทางกาญจนบุรี-ทวาย จะนำไปสู่การพัฒนาให้เป็นรูปแบบกิจกรรมท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์ที่เป็นต้นแบบ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ทางการท่องเที่ยวได้ในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเส้นทางท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์เส้นทางกาญจนบุรี-ทวาย
2. เพื่อศึกษากิจกรรมการท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์เส้นทางกาญจนบุรี-ทวาย
3. เพื่อพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์เส้นทางกาญจนบุรี-ทวาย
4. เพื่อหาข้อเสนอเชิงนโยบายในการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์

เส้นทางกาญจนบุรี-ทวาย

ขอบเขตของการวิจัย

1. **พื้นที่ในการศึกษา** ได้แก่ ชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยววิถีไทยที่มีความโดดเด่นตั้งอยู่ในเขตจังหวัดกาญจนบุรีบนเส้นทางสู่ทวาย ประเทศพม่าและมีศักยภาพในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์ ซึ่งพื้นที่ศึกษาดังกล่าวกำหนดโดย

1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะในบริบทของกาญจนบุรี และบริเวณชายแดนพม่าสู่เส้นทางทวาย

1.2 การลงสำรวจพื้นที่ศึกษาโดยคณะผู้วิจัยในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี สู่เส้นทางทวายของพม่า

2. **การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง** ดังนี้

ประชากรในการวิจัยในแต่ละชุมชน แบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ

1.1 ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนพื้นที่แหล่งท่องเที่ยววิถีไทยในจังหวัดกาญจนบุรี

1.2 นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยววิถีไทยในจังหวัดกาญจนบุรี

1.3 นักวิชาการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนที่อยู่ในพื้นที่จังหวัด

กาญจนบุรี

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดกาญจนบุรีและนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยววิถีไทยในจังหวัดกาญจนบุรี แบ่งเป็น

1. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนพื้นที่แหล่งท่องเที่ยววิถีไทยจังหวัดกาญจนบุรี

2. นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยววิถีไทยจังหวัดกาญจนบุรี

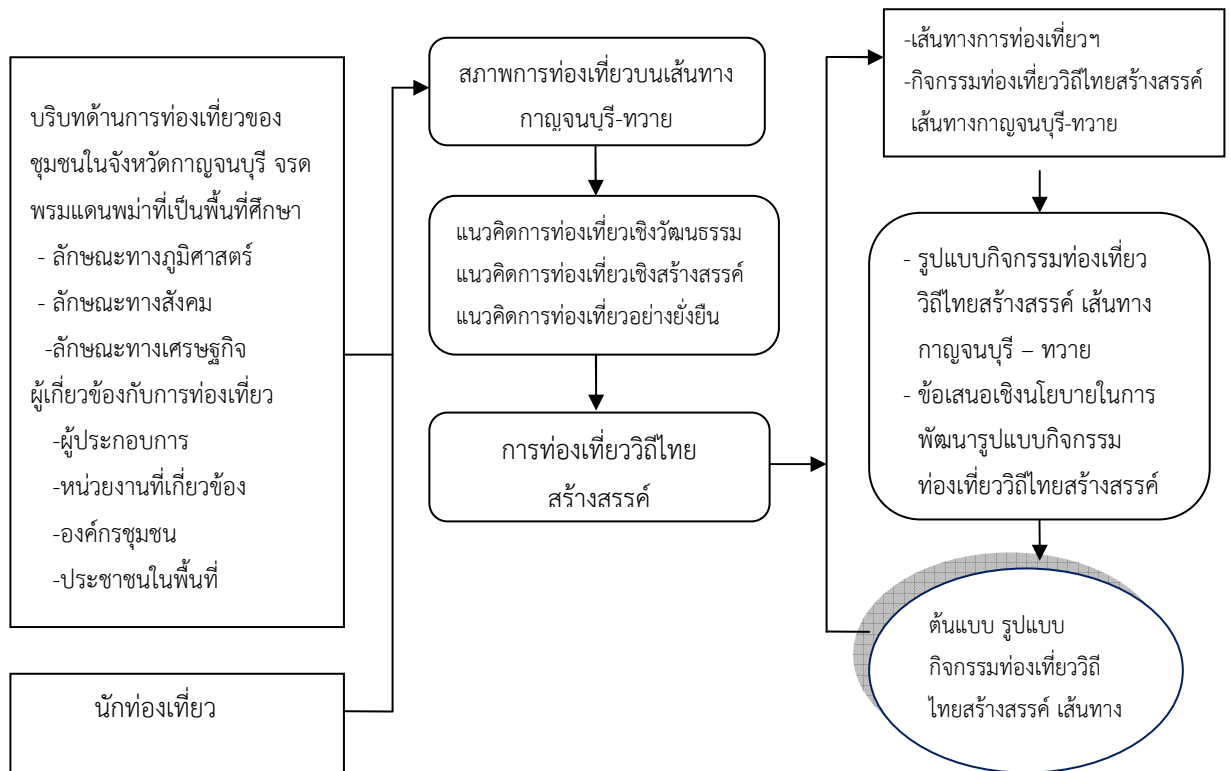
3. นักวิชาการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาจากประชากรในข้อ 1 และ 2 กำหนดขนาดโดยใช้วิธีการเปิดตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 608) ที่ประชากรไม่เกิน 1,000,000 คน ระดับความเชื่อมั่นในการสุ่ม 95% ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 384 คน ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของตัวอย่างในการศึกษาจำนวน 400 คน ทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (cluster random sampling) โดยใช้หมู่บ้านเป็นกลุ่มในการสุ่ม สำหรับกลุ่มตัวอย่างในประชากรข้อ 3 ที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 11 คน

2. **ตัวแปรในการศึกษา** ตัวแปรหรือเนื้อหาสำคัญในการศึกษาได้แก่ 1) เส้นทางท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์ 2) กิจกรรมท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์ 3) รูปแบบกิจกรรมท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์ และ 4) ข้อเสนอเชิงนโยบายในการพัฒนารูปแบบกิจกรรมท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์ บนเส้นทางทวาย-กาญจนบุรี

กรอบแนวความคิดของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม วิถีไทย การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อนำแนวคิดทฤษฎีสำคัญมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา ซึ่งวางกรอบแนวคิดในการศึกษาไว้ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว** หมายถึง ลักษณะเฉพาะของกิจกรรมการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี จรดแนวพรมแดนไทยพม่าสู่เส้นทางทวาย
2. **การท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์** หมายถึง ลักษณะเฉพาะการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ วิถีชีวิตชุมชน วัฒนธรรมไทย และอัตลักษณ์ในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรีจรดแนวพรมแดนไทยพม่า มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มีประสบการณ์ตรงในกิจกรรมการท่องเที่ยวร่วมกับเจ้าบ้าน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน ได้ศึกษา เรียนรู้ เกิดความเข้าใจ เกิดความพึงพอใจ ประทับใจ ชื่นชอบในคุณค่าจากการเรียนรู้วิถีชีวิตและวัฒนธรรมในท้องถิ่นนั้นๆ ก่อให้เกิดการสร้างผลิตภัณฑ์ และมูลค่าทางเศรษฐกิจในชุมชน ตลอดจนมีการสร้างจิตสำนึกแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
3. **ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์** หมายถึง คำแนะนำหรือข้อเสนอที่มีความเป็นไปได้ต่อการกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในพื้นที่
4. **สภาพการท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์** หมายถึง ลักษณะ บริบทที่เป็นอยู่ด้านการท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์ในพื้นที่ศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมและความประทับใจของนักท่องเที่ยว ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึงสภาพการท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรีจรดพรมแดนไทยพม่าสู่เส้นทางทวาย
5. **เส้นทางท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์** หมายถึง เส้นทางของแหล่งท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์ที่สำคัญ ๆ ของจังหวัดกาญจนบุรี ตามเส้นทางกาญจนบุรี- ทวาย ตั้งแต่บริเวณตัวเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรีจรดเขตพรมแดนไทย-พม่า
6. **บริบทของพื้นที่** หมายถึง ลักษณะแวดล้อมทั้งด้านภูมิศาสตร์หรือด้านกายภาพ ลักษณะของประชาชนในชุมชน ลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวของพื้นที่ศึกษาในจังหวัดกาญจนบุรี ตามเส้นทางกาญจนบุรี-ทวาย จรดพรมเขตแดนไทยพม่า

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ประชาชน ชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล ชมรมต่างๆ ในชุมชนได้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์ทั้งในด้านศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว รูปแบบการจัดกิจกรรม การสร้างสรรคกิจกรรมที่เกิดจากแนวคิด หรือภูมิปัญญาของคนในชุมชน การมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยว การสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ และการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจในชุมชน

2. ประชาชนและชุมชนได้รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์ที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างอัตลักษณ์และการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่เหมาะสมกับความต้องการของชุมชน และท้องถิ่นของตน

3. ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับจังหวัด ภูมิภาค และส่วนกลาง ได้ข้อเสนอเชิงนโยบายในการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์ที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างอัตลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของจังหวัดกาญจนบุรีจรดเส้นทางทวาย

4. ประชาชนเกิดและนักท่องเที่ยวเกิดความตระหนัก เห็นคุณค่า และมีความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ทางด้านวัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยว เกิดความประทับใจในกิจกรรมการท่องเที่ยววิถีไทยสร้างสรรค์ เกิดการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เสริมสร้างความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนต่อไป